

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXI. Omne gaudium Dolorosæ Virginis in hac mortali vita tristi absynthio permistum erat. Emblema. Granadilla, seu flos Passionis cum lemmate: Delectat, & cruciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXI.

Omne gaudium Dolorosæ Virginis in hac vita mortali tristi absynthio permistum erat.

Replevit me amaritudinibus, inebriavit me absynthio. Thren. 3. 15.

Inter omnes mundi flores facile principem sibi locum vendicat Granadilla, seu flos passionis, cujus decor & odor venustatem, odoremque rosæ longè excedit, ac superat; hinc Indi, atque Americani ejusmodi florem secum ad pectus gestare assolent, ut & ipsi hujus admirabilis flosculi beneficio odoriferi reddantur. Solet autem flos ille distinctè ac dilucidè Sacratissimæ passionis Dominicæ instrumenta præferre,
Mater Dolorosa. Y re,

re, unde non absque peculiari gustu in illo cernes columnam cum basi & capitello ad formam illius columnæ, quæ nunc Romæ in templo S. Praxedis religiosè asservatur, ad quam NUDA VERITAS Christus flagellatus est. Videbis insuper in eodem prodigioso flore coronam ex quinque virgulis se invicem illigantibus & vineientibus efformatam, ac septuaginta duabus spinis rigidam, tot enim sentibus venerandum Christi caput dolorosissimè fuisse sauciatum etiamnum hodie sacra Sindon Augustæ Taurinorum pijsimè asservata satis luculenter demonstrat. Conspicies adhæc in hoc venustissimo flore Dominicam crucem, tres & subinde quatuor clavos abinde pullulantes, spongiam cum vase aceti, funes, arundinem, lanceam, ac præsertim quinque SS. vulnera rubeis totidem notis eleganter depicta, proinde rectè à nonnullis flos quinque plagarum solet appellari. Et si quis acutiore oculo hoc naturæ portentum considerat, non reliquam duntaxat Dominicæ passionis supellectilem, sed & septem gladiolos in memoriam septem dolorum B. Virginis & Matris dolorosæ

R. P. Drex.
de Christ.
Mor. apud
Wesf. 540.

Quaresm.
lib. 2. c. 2.
sect. 3.

inveniet, ita Drexelius: *Sub rotundo, inquit, folio emergunt viridantia septem oblonga & acutifoliola, velut mucrones aut gladioli. Solet autem flos ille quàm maximè in partibus Indiæ Occidentalis sponte sua in campo nasci, ex quibus locis unus in Europam ad Paulum V. Pont. Max. delatus brevi temporis intervallo aded adauctus fuit, ut in multis Italiæ partibus modò similes Granadillæ reperiantur: Atque hinc apparet, subintrat hîc doctissimus Quaresmius, quàm admirabilis fuerit naturæ Opifex in ista Granadillæ arbuscula, cum in gratiam dilectissimi Filij sui & passionis ejus, quàm voluit in flores convertere, & illam in nostrum commodum spirituale ac corporale transire, dum ex illius aspectu in nobis Dominicæ passionis refrigeratur memoria; & illius servitium pascimur, & potamur. Audi Poëtam:*

R. P. Jo. Nic.
renb. Arist.
nat. l. 14.
cap. 10.

*Pulcher in America Moscho redolentior est flos,
Qui gerit occisi nobile stemma DEI.
Conscia flagrorum croco stat in orbe columna,
Circumstant granis vulnera quinque rubis,
Cum clavis residet spinosum in vertice sertum,
Respersus violam pingit ubique cruor.
Visitur in planta folijs penetrabile ferrum,
Sacrum quo fodit lancea dira latus.*

See

*Sed quæ vulnifici flores dant poma cadentes,
Ambrosius miscet, Nectareusque sapor.*

*Portenti novitas, & consona rebus imago,
Adstruit antiquam, clarificatque fidem.*

*Missaque Pontifici Romano, circuit orbem,
Fertque saluifera nuntia læta crucis.*

*Nam DEUS Omnipotens nostros tulit ipse labores,
Ipsius est nobis Crux paradisus, Amen.*

Ex quibus colliges, prudens Lector! quod pro Lemmate ejusmodi Granadillæ non inconcinnè Itali inscribant: *Rassembrano fiori, è sono tormenti*, quod idem est: *Specie flores, re ipsa sunt tormenta*; vel brevius: *Christitortenta figurat*. Aut si mavis ad propositum nostrum melius dilucidandum:

Delectat, & cruciat.

2. Ita est: Granadilla *delectat & cruciat*. Et quid dico? Si Gentiles & Barbari ad Orientem & Occidentem tanti suam faciunt Granadillam, eamque ob plurima commoda in pectore deferunt; quid Christiani fideles oportet facere? An non pari ratione hunc passionis florem in corde suo gerant, ut uberrimos inde passionis Dominicæ fructus ex illius vel aspectu, vel meditatione, velut apes argumentosæ, colligant? Unde argutè nonnemo Ascerarum huic flori inscripsit: *Unde piè pascantur apes?* Et licet Granadilla fasciculus myrrhæ non sit, est tamen significatione, virtute & effectu, quia pleraque Dominicæ passionis mysteria adumbrat, imò & ad vivum repræsentat, proinde merito inter ubera nostra, imò & intimis cordis medullis quotidie circumferatur juxta exemplar, quod nobis dolorosa Mater non in monte Calvario tantùm, sed & per omnem vitæ suæ cursum monstravit, quæ eundem fasciculum nedum per jugem meditationem, sed & per sedulam imitationem jugiter in corde suo portavit; hinc Richardus à S. Laurentio supra illud Canticorum: *Comæ capitis tui sicut purpura Regis vincla canalibus*, rectè & piè commentatur: *Comæ tuæ, id est, cogitationes tuæ tincla sunt in memoria Dominicæ passionis, & sic effectæ sunt cogitationes tuæ, quasi recentem viderent sanguinem de Filij vulneribus distillantem*. En quomodo assiduo CRUCIFIXUS JESUS in CORDE dolorosæ Virginis tanquam floridus Nazaræus sit commoratus, delectans

*Cant. 7. 5.
Rich. à S.
Laur. lib. de
Laud. B. V.
c. 5.*

quidem, sed & crucians; delectans, inquam, quia flos erat elegantissimus, juxta ac odoratissimus, sed & crucians, quia passionem semper circumferebat, ex quibus necessario sequitur, omne gaudium B. Virginis absynthio immistum.

3. Perelegantem de hac veritate attendamus figuram. Jacob, quia Joseph filium suum ob singularem vitæ, morumque innocentiam plus quam cæteros omnes natos suos dilexerat, ei in peculiarem paterni amoris tesseram tunicam polymitam, id est, ex fructis & licijs diversi coloris variegatam fieri curavit: *Israël autem diligebat Joseph super omnes filios, eo quod in senectute genuisset eum: fecitque ei tunicam polymitam.* Ad quid, obsecro, hæc tunica & vestimentum varijs contextum coloribus? Quare soli Joseph ejusmodi vestem procuravit Pater?

S. Chrysof.
hom. 3. in
Matth. 2.

Observa, non sine peculiari ratione hoc factum esse, propheta- vit nimirum per hoc pietissimus pater, talem & vitam filij sui Josephi esse futuram, varijs tribulationibus ac consolationibus immixtam: *Dedit ei, ait D. Chrysostomus, tunicam polymitam, id est, varij coloris; lætistristia miscentur, &c.* Mellifluus verò Bernhardus per Patriarcham Jacobum Patrem cœlestem subaudit, qui in senectute sua, hoc est, ab æterno Filium suum genuit, per polymitam autem humanitatem Christi à Virgine susceptam, variisque contextam coloribus, id est, nunc gaudijs & consolationibus, nunc tribulationibus ac passionibus, nunc gloriâ & honore, nunc contumelijs & opprobrijs immistam intelligit; tum ad Patrem cœlestem conversus Mellifluus

S. Bernh. ser. de Pass. Dom. ait: *Respice Domine sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelso cœlestium habitaculo: Cognosce veram tunicam Filij tui Joseph: Hæc fera pessima devoravit eum, & conculcavit in furore suo vestimentum ejus, omnem decorem ejus reliquijs cruoris inquinavit; & ecce quinque scissuras lamentabiles in ea reliquit. Hoc est Domine vestimentum, quod in manu Ægyptiæ meretricis innocens puer tuus dereliquit.*

S. Chrysof.
loco cit.

O pietissima Domina! ô Mater amoris & doloris! an non cum Unigenito Filio tuo omnis pariter vita tua similis ejusmodi tunica polymitæ, id est, varij coloris extitit? Audiamus dictum Oratorem Aureum: *Enimverò misericors DEUS mœstis rebus quædam etiam jucunda permiscuit. Quod certè in Sanctis omnibus facit, quos neque tribulationes; neque jucunditates finit habere continuas: Sed tum ex adversis, tum ex prosperis justorum vitam quasi admirabili varietate contextit, quod bic quoque eum fecisse considera, &c.*

4. Probam audite, & invenietis, quòd gaudium & dolor, consolatio & afflictio semper alternativè in vita dolorosæ Virginis sibi invicem successerint. Impetratur à DEO, tanquam donum omnium præstantissimum à sanctis & sterilibus parentibus, sed non nisi per multas orationes, mortificationes, jejunia & fletus; unde quemadmodum S. Augustinus filius lacrymarum nuncupatus est, eò quia per lacrymas S. Monicæ Matris ad meliorem vitam fuit progenitus; ita & hæc Sacratissima Virgo meritò lacrymarum filia nominari potest, quam incommodum totius terrarum orbis piæ & assiduæ parentum lacrymæ impetrârunt. Nascitur post novem mensium spatium summo parentum cum gaudio imò & Angelorum omnium in hunc mundum, sed non nisi juxta piscinam probaticam, quæ erat futuræ Dominicæ passionis typus. Præsentatur cum gaudio jam trimula in templo, ut à negotijs sæcularibus remota eò liberiùs soli DEO vacaret, in quo tamen templo quotidie non nisi cruenta spectavit Sacrificia, quæ omnia, attestantè Cornelio & alijs, Christum in ara Crucis suo tempore pro salute mundi immolandum præsignabant, cujus passionis hæc tenera Virgo non ignara fuit. Desponsatur S. Josepho applaudente cælo, sed mox ob occultationem Sacramenti Incarnationis Divinæ in suspicionem venit, videndo quippe S. Joseph gravidam Virginem in conturbationem incidit maximam. Parit Filium suum primogenitum & unigenitum cum exultatione, sed non nisi in vilissimo tugurio, quia non erat ei locus in diversorio, quod sine dubio animum hujus Sacratissimæ Deiparæ summè cruciabat. Lactat gaudens Filium suum ubere de cælo pleno, sed non ignara, lac illud virgineum in sanguinem illum pretiosissimum vertendum, quo suo tempore mundus redimeretur universus. Offert hunc suum dulcissimum Natum secundùm Legem ad circumcisionem, eique Sacratissimum Nomen JESUS, quod priùs ab Angelo audierat, venerabunda imponit, sed quo dolore, putas, COR ejus sauciatum fuit, dum tenellum hunc Infantulum de vulnere cruentum, lacrymantem, & quasi exanimem in mariano sinu recepit? Honoratur à Magis, qui apertis thesauris suis liberali manu aurum & thus ei offerebant, sed & myrrham ab eis in sinu suo recepit futuræ Filij passionis, mortis ac sepulturæ typum & prodromum. Præsentat delicias suas in templo æterno Patri in Sacrificium matutinum, Gaudent Angeli, laudantes & benedicentes Dominum; sed quis dicet, quo mœrore materna tunc viscera torquebantur, cùm à Simeone audivit: *Positus est hic in signum, cui contradice-*

S. Epiphanius
Ep. orat. de
de Laud. V.

S. Damascenus
l. 4. de fide
c. 15.

Eucher. ho.
in Luc. 2.

Matth. 1. 25.

Luc. 2. 7.

Luc. 2. 21.

Matth. 2. 11.

Luc. 2. 34.

tur, &c. *Et tuam ipsius animam pertransibit gladius? In domum exinde Nazarethanam revertitur, & in re domestica sollicitam Martham agit, verum mox iterum tumultus: Herodes Puero machinatur necem, & tenera Puerpera intempesta nocte, ac rigida hyemis statione cogitur fugam in Ægyptum arripere. Dic, quo animi cum luctu? O quorū gemitus ac suspiria tunc mœstissima Virgo edebat auditā tot infantium cæde? Defuncto Herode ad Angeli monitum cum gaudio revertitur ad patrium solum: *Vade in terram Israël, defuncti sunt enim, qui querebant animam Pueri.* Sed mox iterum mæror; audiens enim, quod Archelaus pro Herode patre suo regnaret, timuit illò ire. Ascendit cum filio suo duodenni in templum, DEUM in spiritu & veritate adoratura, verum rursus hîc cithara versa est in luctum, dum per triduum suavissimo Filio suo, ac unico animi solatio privata est. Collige ex his anime mi! an non omne gaudium Sacratissimæ Deiparæ in hac vita tristi fuerit commistum absynthio? Unde rectè Propheta Threnologus: *Replevit me amaritudinibus, inebriavit me absynthio.**

Matth. 2. 19.

Thren. 3. 25.

Spond. ad
q. 145.

Bos de Cru
ce triumph.

Henr. Canis.
lib. antiq.
To. 5. fol. 112.
Nadaf. in
Eremo Div.
amoy. n. 537.

5. Quid reliquum commemorem hujus dolorosæ Virginis vitæ cursum? Spondanus refert, quod Serenissimus Marchio Badensis inter alia sua cymelia pretiosum quendam lapidem habuerit, olim ab homine Villano in agro inventum, qui, in quamcunque demum partem vertebatur, singulari naturæ miraculo accuratam Crucifixi JESU effigiem referebat. Bosius recenser, quod in Hispania in Valle Soletana Crucifixi Servatoris imago in vite prodigiosè crescens, fuerit reperta. Anno Christi 1698. die 23. Decembris Augustæ Vindelicorum Crux in fago, cum à rustico securi funderetur, quasi ligno innata, & ita à natura impressa reperta est, cujus schema æri incisum penes me retineo. De pomo Paradisiaco refert Henricus Canis. (qui fructus in Syria & Cypro crescit) quod, si conscindatur medium, crucis signum, & in ea pendentem orbis Redemptorem apertissimè demonstrat. P. Nadasius S. J. commemorat, quod Memphi & Alexandriae in Ægypto in hodiernum usque diem crescere soleant ejusmodi mala, dulcis & super omnem ficum saporis, quæ, cum intus aperiuntur, aut cultro dissecantur, effigiem crucis & Christum in cruce fixum stupendo naturæ prodigio exhibere soleant: *Quotquot, sunt Auctoris verba, illius pomi segmenta buccellâsque cultro dissecueris, totidem deprehendes suis signatas crucibus, & in cruce compacti Servatoris effigies.*

Agedum Lector Mariophile! introspeciamus Cor dolorosissimæ Matris DEI & nostræ; & quid in eo reperiemus nisi crucem implantatam,

statam, & in ea per omnem illius vitæ cursum pendentem JESUM?
 Si enim Christus (prout in Tractatu de Sacratissimo CORDE JESU *Confid. 5.*
 abundè demonstravimus) à primo conceptionis suæ instanti per vivam
 ac clarissimam futuræ passionis suæ apprehensionem velut in assidua cru-
 ce distentus fuit, ita quoque Sacratissima Deipara ab illo temporis
 momento, quo Mater JESU esse cœpit, perpetuò usque ad vitæ fi-
 nem sub cruce stetit: *B. Virgo*, sunt verba S. Bernhardini Senensis, *S. Bernhar-*
di Senens.
To. 3. ser. 6.
2.
 eum Christo crucifixæ est in hora ejus conceptionis, tunc enim obtulit se; &
 prompta fuit ad exponendum se morti & martyrio: O tristis & flebilis
 Amarantus! cui rectè pro epigraphe inscribis: *lacrymis mea vita vi-*
 ret. Sed dic, obsecro, ô dulcissima Virgo! quomodo possibile fuit
 hanc per omnem vitam sustinere rerum ac dolorum vicissitudinem?
 Quid cogitabas, ô Domina, quando vidisti, quòd ubique locorum
 Filio tuo contradiceretur, & Sanctus Sanctorum tot contumelijs, blas-
 phemijs, convitijs, opprobrijs ac persecutionibus percinderetur?
 Quàm immensa tunc amaritudo C O R & animam tuam replevit, ubi *Luc. 4. 29.*
 intellexisti tot Filio parari præcipitia, tot intendi lapidationes, ipsam *Joan. 8. 59.*
 que denique amarissimam imminere crucis mortem? Et si Petrus infa- *Joan. 11. 58.*
 me crucis supplicium, tanquam rem indignissimam, & Christo Magi-
 stro suo (prout arbitrabatur) probrosissimam audire non poterat: *Abst* *Matth. 16. 22.*
 à te Domine: non erit tibi hoc. Quid de tali Matre sentiendum, que *Luc. 2. 19.*
 conservabat omnia verba hæc, conferens ea in corde suo? Audi S. Birgit- *Revel. 5.*
 tam: Ille, inquit, doloris gladius Cordi Virginis omni hora tantò se pro- *Birg. in ser.*
 pijs approximabat, quanto suus dilectus Filius passionis tempori magis ap- *Ang. ser. 6.*
 propinquabat. Unde credendum est, quòd ille piissimus DEI Filius inno- *lect. 2. c. 17.*
 centissime suæ Matri filianter compatiens, dolores ejus frequentibus conso-
 lationibus temperabat; aliòquin ejus vita usque ad Filij mortem sustinere
 minime valuisset.

6. Cæterùm inquirunt SS. Patres rationem, quare DEI Filius,
 qui fabricatus est auroram & solem, etiam filius fabri lignarij esse volue- *Psal. 73. 26.*
 rit: Nonne hic est fabri filius? Nonne mater ejus dicitur MARIA? Ad *Matth. 13. 55.*
 quæstionem respondet S. Chrysostomus: Ideò fabro lignario MARIA *S. Chrysost.*
 desponsata erat, quoniam Christus Ecclesiæ Sponsus omnium salutem homi- *in Cat. D.*
 num operaturus erat per lignum crucis. Et quemadmodum Noë arcam *Th. in Matth.*
 fabricatus est, in qua salvaretur genus humanum; ita & iste fabri Fi- *1.*
 lius JESUS, plùs quàm Noë, in officina S. Josephi arcam crucis pa- *Gen. 6. 14.*
 rare cœpit, per quam ipse salvum faceret populum suum à peccatis eorum; *Matth. 1. 28.*
 & quia nondum venerat hora illa, quâ pro humana consummanda re-
 dem-

176 *Consideratio XXI. Omne gaudium B. V. absynthio permistum.*

Psal. 37. 18. demptione in lignum configeretur, voluit saltem lignum crucis & cætera passionis suæ instrumenta semper in memoria, atque in conspectu suo habere, ut sic tota vita JESU crux fieret & martyrium: *Et dolor meus in conspectu meo semper.*

Luc. 2. 34. Eadem ratio pugnat etiam pro dolorosa Matre; sciverat enim hunc dilectum Filium suum esse positum in signum, hoc est in crucem, cui contradiceretur, cum qua & mirissimus JESUS (prout nullus sanæ mentis dubitare potest) sæpius de hoc argumento locutus est: *Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, donec perficiatur?* Ex abundantia enim cordis os ejus loquebatur de excessu, quem complecturus esset in Jerusalem, &c. Ex quibus omnibus Lectori prudenti & rerum æstimanti abundè parer, quòd omne Virginis dolorosæ gaudium in hoc orbe amarissimo fuerit permistum absynthio, quæ tamen adversa omnia æquissimo sustinuit animo, semper suam cum Divina conformans voluntatem. O Christiani! ubi vestra in adversis patientia? Ubi cum voluntate Divina conformitas? &c.

CON-